

RUGBYUL ESTE UN JOC DE CONTACT, DE „FIXARE” A ADVERSARULUI...

Nu demult Televiziunea noastră a prezentat jocul de rugby dintre echipele Noii Zeelande și selecționata „Leilor britanici”. Am avut marea bucurie de a asista la o partidă spectaculoasă și modernă, purtată într-un ritm îndrăcit. Mulți cunoscuți mi-au oprit pe stradă să-mi comunique impresiile, cerându-mi, totodată, lămuriri despre joc, fapt care m-a determinat să scriu acest articol, deoarece jocul amintit merită, într-adevăr, să fie comentat.

Noua Zeelandă, mai ales, a practicat un joc în viteză, percutant, cu atacuri drepte, bine susținute, arătându-ne că rugby este un joc de contact, de „fixare” a adversarului.

Neo-zeelandezii practică un rugby colectiv, pregătind bine și cu răbdare acțiunile pe treisferturi. Înaintașii acționează direct — pivotând pe virful de atac (de forță), curând terenul de înaintași adversi — și deschid spre treisferturi numai după au cîștigat mult teren. În caz contrar, atacă din nou pe lîngă „moi”, prin multiple și variate acțiuni (jocul pe înaintare oferă mai multe posibilități ofensive decît cel pe linia de treisferturi).

Evoluind în acest fel, rugbyștii all blacks acționează, de regulă, supranumerie (prin rămnerea în urmă a adversarilor, care se repliază mai greu, în timp ce ceilalți sînt „extrași” și aruncați din perimetru celor care atacă). Balonul îl joacă prin pase scurte și-l mențin în punctul cel mai avansat. Atunci cînd îl deschid acțiunile atacantilor e mult ușurată, iar sansele lor de a marca eseuji mult mărit. Treisferturi, în ceea ce le privește, fac și ele de multe ori „joc de percutie” (ca și înaintașii).

Iar atacurile lor percușite sînt preluate de înaintași, care acționează pentru a le crea noi poziții mai bune de atac. Toate aceste lucruri s-au văzut clar în jocul Noii Zeelande cu „Leii britanici”. Echipa de la Antipozi a arătat un mare plus de forță, de energie, pe toată durata jocului, prin păstrarea balonului, prin jocul de fixare și contact, bine grupat și bine orientat, în timp ce „Leii britanici” — care au acționat greoi și tardiv la

COLȚUL SPECIALISTULUI

orice fază, fiind, treptat, măcinat și denăștit tot mai net, cu cît partidă se apropia de sfîrșit — au fost pur și simplu spulberați atît în atac cît și în apărare.

Deficiențe asemănătoare „Leilor britanici” le-au acuzat și rugbyștii noștri în meciul ultim din decembrie trecut, cu Franța, fiind în plus neorespunzător și placajul. Înaintașii noștri, care au certe calități și au probat în trecut marile lor posibilități, au acționat la Toulouse izolat, crezînd că „joca ofensivă” fără să lupte la supraumerie (prin rămnerea în urmă a adversarilor, care se repliază mai greu, în timp ce ceilalți sînt „extrași” și aruncați din perimetru celor care atacă). Balonul îl joacă prin pase scurte și-l mențin în punctul cel mai avansat. Atunci cînd îl deschid acțiunile atacantilor e mult ușurată, iar sansele lor de a marca eseuji mult mărit. Treisferturi, în ceea ce le privește, fac și ele de multe ori „joc de percutie” (ca și înaintașii).

Și pentru că a venit vorba de jocul echipei noastre naționale, vreau să arăt că există un curent de opinii după care „jucăm prea mult pe înaintare”. Eu cred că așa e bine! Numai că jucăm greșit multă fază, fără a respecta principi-

HANDBALUL, ÎNTRE CAMPIONAT ȘI OLIMPIADĂ

(Urmare din pag. 1)

am spune — firese ca întreaga familie a handbalului românesc să aștepte acum de la „tricolori” victoria olimpică. Este, de fapt, și dorința sportivilor, afirmată public de reprezentanții echipei naționale Munteanu, de Vasile Stîncă și colegii lor. Este, mai presus de orice, obiectivul pe care handbalul nostru și l-a asumat.

Laia de ce, la încheierea turului părții a doua a campionatului masculin, nu vom analiza nici situația echipelor aflate pe treptele podiumului și nici pe cea a formațiilor care luate — uneori cu disperare — pentru evitarea retrogradării, ci ne vom ocupa de valoarea handbalului nostru, afirmată de campionat, prin prisma necesităților indeplinirii obiectivului olimpic. Din acest punct de vedere, există unele semne bune. Majoritatea celor selecționați au avut evoluții meritorii (Nicolaie Munteanu, Marian Dumitru, Constantin Petre, Dumitru Berbec, Vasile Stîncă — Stea — George Dăncuș, Florin Rosca, Vasile Onrea, Mircea Bedivan — Dinamo, de la acest club imputându-se și Alhan Omer; Maricel Voinea — H.C. Minaur Baia Mare, în revenire la maramureșeni fiind și fostul Boros de la Gh. Covaci, acționează mult, Lucian Vasylache — Constructorul Arad s.a.), iar cantitatea de efort depusă în fiecare partidă a fost mare. A fost evidentă, în acest sens, dorința selecționaților de a se impune și într-un travaliu nedrăguit, de a fi un exemplu pentru coechipieri. Desi mediocrități cu înalt nivel tehnic pot fi numărate pe degetele unei singure minii (în fruntea acestor „foți” se retrăgîndu-se partida Dinamo București — H.C. Minaur Baia Mare, se poate spune că actuala ediție a campionatului a sosit în vederea purtării a majorității echipei, forța în creștere a multora dintre jucători, posibilitățile lor de a sustine o bătălie arădă în limitele regulamentului. Se evidențiază, de asemenea, încercarea lui Dinamo București de a practica o apărare avansată, de mare consum de energie, de defensivă care pune mari probleme partenerilor și care, atunci cînd va fi pe deplin înusită, va putea asigura ros-al-

bilor succese de prestigiu. În ceea ce privește atacul, Steaua este — în primul rînd — echipa cu preocupările cele mai evidente. Desfășurarea jocului de extreme (Berbec și Petre) este în bine această acțiune creează un front mai solid, de acțiune interior, iar combinațiile dintre jucătorii de pe semicerc și cei de la 9 m aduc un plus de eficiență formelor campioane. Nivelul evoluției portarilor este, el în creștere. Alături de Nicolae Munteanu, nr. 1 între „goal-keeperi”, de Alexandru Bulican și Adrian Simion, alți arbiții ai buturilor se impun atenției: de pildă, George Jerbie (Dinamo Brașov), Mircea Petric (H.C. Minaur) și Eugen Toma (Independența Carpați Mirsa).

În general, se munceste mai mult (toate că și noua formulă a campionatului a impus acțiunile) și este firesc să așteptăm, după aceste acțiuni cantitative, o creștere a nivelului calitativ, a valorii handbalului practicat în campionat.

Ceea ce creează neliniște este starea disciplinară. Pornind de la antrenorii care vociferază pe parcursul jocului, pe meci, cer socotăla oficialilor și își manifestă în mod nesporit nemulțumirea. Jucătorii au devenit și ei adversari ai „arbiților”. Cavalierii fluturului sînt — după opinia lor — singurii responsabili de „ne-reușitele” echipelor, de „golurile” marcate, de greseliile — uneori copilărești — săvîșite și astfel s-a ajuns la mărirea și continuă a dosarului comisiilor de disciplină. Se gîte că astăzi, la îndrumarea L.E.F.S., manifestările de indisciplina sînt sever sancționate de arbitri și că orice gresală de acest fel, a „tricolorilor”, are consecințe grave pentru echipa națională. Multe dintre cei selecționați în lotul țării au manifestat un grad îngrorător de indisciplina, de la omentarea deciziilor arbitrilor, pînă la insultarea acestora. Cluburile și antrenorii, ei în primul rînd, trebuie să redreseze aceste manifestări și să desfășoare o activitate educativă permanentă, să ajute, și pe această cale, echipa națională și handbalul românesc. Sperăm că ultimele 5 etape ale campionatului vor marca evidente ascensiuni, din la capitolul calității jocului, cît și la acela al disciplinei sportivilor (și antrenorilor).

—

CARNET DE VACANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

monios programele culturale-educative cu sportul. Cu activitate, pînă acum, doar singurul resort de a nu beneficia de mult îndrăgita zăpadă, lucru care a... incurcat multe socoteli. Lipsa zăpezii a aminat pentru viitor bogatul program întocmit și care era prevăzut pentru Polană și pentru oras cu un curs de inițiere la schi care ar fi avut la dispoziție patru instructori — în două serii — și alte activități sub genericul „Bucuriile iernatice”. Sperăm însă... La loc de cinș, să numărăm, deo-căndă, drumetile spre îndrăgita Polană, pe diferite trasee, la care au participat peste 800 de copii din toate cluburile de vacanță. Patinatul este și el în prim-plan: 300 de copii particioi la cursul de inițiere de la patinoarul artificial

REȘIȚA: EXCURSIU ȘI DRUMETII...

Încă „din prima zi a noului an, copiii Reșiței au luat cu asalt...patinoarul artificial din localitate. Sînt — zilnic — zeci de copii, preșcolari și școlari, care doresc să se inițieze în tr-unul dintre cele mai frumoase sporturi ale sezonului alb. Le oferă condiții excelente atît C.J.E.F.S. Caras-Severin, prin comisia de specialitate, cît clubul sportiv Olimpia Reșița.

Cei mai mulți elevi din municipiul de reședință al județului privesc spre Semic, acolo unde, pînă în preajma anului nou, zăpada se așternă în strat gros. Se schiază în Semic, în strat gros. Se schiază în zona piturilor. Prietenii din Golnicei, cu concursul O.J.T., care, în paralel, organizează „elevii — la clubul institutiei —

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—